

[Enggaard.]

vel. Derfor kan det undre, at dette parti hele tiden kræver det valg, som man ved ikke løser problemerne. Det er et ønske fra venstres side, at folketinget skal fortsætte sit arbejde på bredest muligt grundlag frem mod et valg i efteråret eller vinteren 1971. Også efter dette valg vil et samarbejde blive nødvendigt, bl. a. når reformerne skal gennemføres, når de økonomiske reformer skal videreføres, og når indmeldelsen i fællesmarkedet skal endeligt vedtages. Det er på tide, at også vort store oppositionsparti, socialdemokratiet, trækker i arbejdstøjet. Jeg forstår, at det har man viljen til, og det skal jeg hilse med oprigtig glæde.

De valgtanker, som man så ofte fører frem fra socialdemokratiets side, må jeg ærligt tilstå at vi ikke omgås med i venstre. I det daglige arbejde er vore anstrengelser og vore tanker i stedet knyttet til den kommende lovgivning, gennemførelse af bebudede og iværksatte reformer og ikke mindst til saneringen af landets økonomi igennem den kommende indkomstpølitik. Selv om jeg har set, at man fra en enkelt side i socialdemokratiet mener, at nu skulle venstre have en større interesse i valg end tidligere på baggrund af de gode gallup-tal, som venstre har haft igennem de senere måneder, så må jeg bedrøve med, at valgtanker er altså ikke det, der fylder os. Det, som fylder os, er dagens opgave, og det er den, som jeg tror at landets befolkning venter af os at vi løser i den kommende tid.

Niels Helveg Petersen: Det er i år 25 år siden, FN blev skabt, og det kvarte århundrede, der er gået, har især vist to ting.

For det første, at de verdenspolitiske modsætningsforhold mellem store og små nationer og rige og fattige har gjort det næsten umuligt for FN at komme til at spille den politiske rolle, som var tiltænkt FN. Men det kvarte århundrede har for det andet vist, at FNs indsats på en lang række konkrete, praktiske områder er blevet stadig mere uundværlig. Det drejer sig om bekæmpelse af sygdom, udviklingshjælp, fødevareproduktion, uddannelse og humanitær bistand af forskellig art. Ved 25 års dagen er der grund til, at vi opfordrer regeringen til at yde al den støtte, den kan, for at FN kan

udvikle sig videre, og at man gør det i et snævert samarbejde med de øvrige nordiske lande.

I Indokina og Vietnam er ikke virkelige fremskridt nået. Det ser ud til, at USA vil fortsætte sin tilbagetrækningspolitik, men tempoet og omfanget er usikkert. Den amerikanske indrykning i Cambodia var på alle måder en ulykkelig begivenhed, som yderligere belastede fredsforhandlingerne i Paris. Der er ikke tegn til snarlige resultater af disse forhandlinger. Det forekommer, at amerikanske indrømmelser er nødvendige for, at forhandlingerne kan komme videre. Netop i nat har præsident Nixon holdt en tale, hvori der opstilles en ny amerikansk plan for tilbagetrækning, for våbenhvile og international inspektion. Det er umuligt på dette tidspunkt, hvor talens indhold knap er kendt, at foretage nogen vurdering, men man kan vel have lov at håbe, at der viser sig en vis åbning efter dette amerikanske udspil. Af særlig interesse for Danmark må det være, at der nu i tankerne om en løsning af Vietnamkonflikten indgår planer om international overvågning af en våbenhvile. Jeg vil gerne opfordre den danske regering til at være opmærksom på, hvilke muligheder der kan blive også for Danmark for at yde en bistand til fjendtlighedernes ophør ved sådanne planer.

Situationen i Mellemøsten er uoverskuelig og truende. Våbenhvilen vil være i kraft endnu nogle uger, og det ville være en ulykke, hvis ikke våbenhvilen kunne forlænges, så der kunne skabes yderligere tid for at prøve forhandlingsmuligheder. En genoptagelse af kampene på dette tidspunkt kunne få uoverskuelige konsekvenser. Vi må fra dansk side appellere til alle konfliktens parter og også til de to stormagter, som jo i stigende grad er indblandet, om at finde et grundlag for fredelig løsning.

Den amerikanske regering har besluttet at genoptage leverancer af tunge våben og udstyr til Grækenland, tilskyndet af udviklingen i Det mellemste Østen. Genoptagelsen af disse våbenleverancer kan ikke undgå at styrke den græske juntaregering, som i forvejen er en stærk belastning for NATO. Udsigterne til demokratiske tilstande i Grækenland er blevet mindre ved dette skridt fra USA's side. Det må føles som